

UNIVERSITETET I TROMSØ

DET JURIDISKE FAKULTET

SEMESTEROPPGAVE 2. AVDELING MASTER (JUR-2001)

HØSTEN 2005

Utleveringsdato: Tirsdag 1. november 2005 kl 09.00

Praktisk oppgave

Peder Ås var født og oppvokst i naturskjønne Lillevik. Etter at han var uteksaminert fra Lillevik videregående med topp karakterer, flyttet Peder til Storeby for å studere medisin. Under et ølmøte i studentforeningen traff Peder medstudent Kari. Kari og Peder giftet seg i 1992. Begge var da i fast arbeid ved hovedsykehuset i Storeby. Både Kari og Peder var friluftsmennesker, og paret tilbrakte mange helger, og nesten alle sine ferier på turistforeningens hytter i Lillevik.

I 1995 arvet Peder en eiendom på ca. 40 mål fra en avdød onkel. Eiendommen var utparsellert fra onkelens gårdsbruk hvor onkelens sønn, Tobias Ås nå bodde. Peder tok kontakt med ordføreren i Lillevik for å forhøre seg om muligheten for å få oppføre en hytte på den arvede eiendommen. Mens Peder var på kontoret til ordføreren, fortalte ordføreren om hvordan hans kone hadde kjempet mot kreften de siste to årene hun levde. Ordføreren utalte at han ble rørt og stolt av å høre at en ung mann fra Lillevik hadde arbeidet seg frem til å bli overlege ved Storeby Hovedsykehus. Når det gjaldt hyttebyggingen, utalte ordføreren at "dette kommer til å gå i orden min venn, det kan jeg som ordfører garantere".

Eiendommen som Peder hadde arvet var i reguleringsplanen lagt ut som landbruksområde etter plbl. § 25 første ledd nr. 2. Høsten 1995 fremmet Peder derfor et privat reguleringsforslag som la opp til at den arvede eiendommen skulle reguleres til byggeområde

etter plbl. § 25 første ledd nr. 1. Kommunestyret avsto imidlertid Peders reguleringsforslag med den begrunnelse at kommunen ikke kunne åpne for hyttebygging på nåværende tidspunkt, da man ventet på en mulig verneplan for området. Peder ble svært opprørt over dette. Han viste til Ordførerens garantier om at Peder skulle få bygge hytte på den arvede eiendommen. Kommunestyret gjorde Peder høflig oppmerksom på at ordføreren ikke hadde kompetanse til å ta stilling til reguleringssspørsmål, og at en kommune dessuten ikke hadde adgang til å gi løfter om fremtidig anvendelse av myndighetsutøvelsen etter plbl. Det var imidlertid ikke utelukket at kommunestyret på et senere tidspunkt ville åpne for hyttebygging på Peder sin eiendom. Han måtte bare smøre seg med litt tålmodighet. Peder fnøs av dette. Han kunne jo ikke vite at ordføreren ikke var rett person. Som privat rettssubjekt mente Peder at han måtte kunne stole på de løfter ordføreren ga.

Våren 2000 søkte Peder om dispensasjon etter plbl. § 7, slik at han kunne få bygge hytte på den arvede eiendommen. Kommunen kom imidlertid til at den ikke kunne gi dispensasjon, og begrunnet dette med at eiendommen nå var satt av som landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF-område) i kommuneplanens arealdel (jf. plbl. § 20-4 første ledd nr. 2). Videre ble det vist til at en myr som lå i nærheten av eiendommen var blitt lagt ut som naturreservat etter naturvernloven § 8 flg.

Peder ga imidlertid ikke opp. Våren 2005 søkte Peder igjen om dispensasjon etter plbl. § 7. Som "særlige grunner" etter plbl. § 7 anførte Peder ordførerens garantier om at han skulle få bygge ut eiendommen, samt kommunestyrets uttalelse om at han antagelig ville få lov til å bygge hytte bare han smurte seg med litt tålmodighet. Peder ga videre uttrykk for at han var et helhjertet naturmenneske, slik at kommunen kunne være trygg på at de som kom til å oppholde seg på hytten ikke ville opptre på en måte som kunne være til skade for naturreservatet som lå i nærheten av eiendommen.

Tobias Ås var nå valgt inn som medlem av kommunestyret. Under behandlingen av dispensasjonssøknaden talte Tobias varmt om Peders menneskelige egenskaper. Han ga videre uttrykk for at Peder hadde arvet eiendommen for å kunne bevare kontakten med sin oppvekstkommune, og at Peder elsket Lillevik.

Torsdag 7. april vedtok kommunestyret med 10 mot 9 stemmer å dispensere fra kommuneplanen og reguleringsplanen slik at Peder kunne benytte eiendommen til hyttebygging. Vedtaket ble sendt Peder Ås samme dag, og kom frem til ham mandag 11. april.

Den miljøbevisste og radikale journalisten Alf Grønn fikk nyss om kommunestyrets dispensasjonsvedtak gjennom sin kone Signe Grønn. Signe var en av de ni representantene i kommunestyret som hadde stemt mot at Peder skulle gis dispensasjon til hyttebygging. Alf ble svært provosert av vedtaket. Han var en lidenskapelig naturfotograf, og synes det var helt uholdbart at kommunen åpnet for hyttebygging så nær naturreservatet hvor Alf ukentlig var ute og tok bilder. Den 14. april valgte Alf derfor å sende inn en klage på vedtaket, og hevdet at vedtaket representerte klassejuss. Etter Alfs mening var det forkastelig at Peder Ås hadde fått dispensasjon bare fordi han var lege. Alf mente vedtaket representerte ren myndighetsmisbruk. Vedtaket måtte dessuten kjennes ugyldig fordi Tobias Ås var med på å treffe vedtaket som ga Peder Ås dispensasjon.

I tillegg til å påklage vedtaket skrev Alf en flengende artikkel i lokalavisen om kommunestyrets dispensasjonsvedtak. Alfs artikkel førte til meget diskusjon blant folk i kommunen. Sigurd Staut som var en av representantene i kommunestyret som hadde stemt for at Peder skulle gis dispensasjon, var lei av å høre alt det negative pratet som "opprøreren" Alf Grønn hadde fått i stand. Av denne grunn skrev Sigurd et svar til Alfs artikkel i lokalavisen, hvor han forsvarte kommunestyrets vedtak. I sitt svar fremholdt Sigurd bl.a. at:

"Peder Ås er en sann sønn av Lillevik, som representerer alt vår kjære kommune står for. Under behandlingen i kommunestyret har Tobias Ås forklart hvor sterkt Peder Ås elsker vår naturskjønne kommune, og hvor mye den trygge oppveksten i Lillevik har betydd for ham. Kommunen bør være stolt av å ha en sønn som Peder Ås, som i dag arbeider som overlege ved Storeby Hovedsykehus. Det ville være smålig av kommunen ikke å belønne den suksess Peder har hatt og det gode rykte han gir Lillevik, ved å hilse velkommen hans søknad om å få etablere en hytte i barndomskommunen."

Alf Grønn hadde ingen innvendinger mot at svaret til Sigurd Staut ble trykket i lokalavisen. Etter Alfs mening viste svaret til Sigurd med all tydelighet at dispensasjonsvedtaket måtte kjennes ugyldig.

Da kommunestyret mottok klagen fra Alf Grønn den 17. april, opprettholdt flertallet på 10 sitt opprinnelige standpunkt. Flertallet ga dessuten uttrykk for at Alf Grønn ikke hadde adgang til å påklage kommunestyrets dispensasjonsvedtak. For det tilfelle at Grønn hadde klageadgang, mente flertallet at det ikke hadde funnet sted noen feil ved at Tobias deltok under behandlingen av dispensasjonssaken. Alle i flertallet var enige om at Tobias var en utmerket mann, og at det ville være et tap for demokratiet dersom han ikke var med når

kommunestyret skulle ta stilling til dispensasjonssøknaden fra Peder. Når det gjaldt påstanden om myndighetsmisbruk, mente flertallet i kommunestyret at Alf Grønn ikke viste hva han snakket om.

Drøft og avgjør de rettspørsmål som de ulike aktørene i oppgaveteksten er uenige om.

Studentene skal *ikke* drøfte om kravet om ”særlig grunner” i plbl. § 7 er oppfylt i den foreliggende sak, og om domstolene kan overprøve forvaltningens subsumsjon under dette begrepet.

Teoretisk oppgave

Redegjør for vilkåret om ansvarsgrunnlag ved urettmessig myndighetsutøvelse.

Tromsø, 1. november 2005

Johan Greger Aulstad

Leder andreaavdelingsutvalget

SEMESTEROPPGAVE 2. AVDELING MASTER I RETTVITENSKAP - FORMELLE KRAV

Oppgavesvaret skal være på mellom 3500 og 5000 ord (inklusive forside og fotnoter), være skrevet i spalter (som ved øvingsoppgaver) og ha linjeavstand 1,5 og skriftstørrelse 14. Antall ord finner man ved å bruke kommandoen "verktøy-ordtelling" for så å krysse av i boksen "ta med fotnoter" i tekstbehandlingsprogrammet Word. Ord utover 5000 blir slettet fra siste ord og fremover.

Det skal være en forside som inneholder følgende opplysninger:

- Semesteroppgave 2. avdeling master høst –05
- Ditt kandidatnummer
- Antall ord i besvarelsen

Oppgavesvaret skal leveres i tre papireksemplarer og på diskett/CD, - enten i ekspedisjonen ved Det juridiske fakultet, eller sendes per post.

Frist for innlevering er **mandag 21. november 2005 kl 09.00 eller poststemplet fredag 18. november.**

Sensur faller mandag 12. desember kl 1500. Sensurlistene henges opp utenfor fakultetets ekspedisjon. Det henges samtidig opp oppslag om hvem som er trukket ut til muntlig prøve, torsdag 15. desember, samt klokkeslett og sted for avvikling av prøven. Opplysninger fås også per telefon 776 44197 inntil kl 1545.

Lykke til!

Jur.fak. 1. november 2005